

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa E. Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.
przeciwko A. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą P. w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 kwietnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 18 maja 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do

rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwany we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które sformułował jako pytanie, czy dla wyłączenia przewidzianej przepisem art. 57 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 220) odpowiedzialności odbiorcy energii elektrycznej za jej nielegalny pobór niezbędne jest udowodnienie przez niego wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą jako odbiorca nie ponosi odpowiedzialności, czy też wystarczające jest jedynie wykazanie przez odbiorcę energii elektrycznej okoliczności świadczących z dużym prawdopodobieństwem o tym, że to nie jego zachowanie, lecz inne czynniki spowodowały lub mogły spowodować szkodę?

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). W postanowieniu z 23 marca 2012 r., II PK 284/11 (nie publ.), Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego względnie uregulowaniem prawnym, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie na zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez jego sformułowanie jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do rozważenia, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne”.

Uzasadnienie zgłoszonego przez pozwanego wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyższych wymagań, gdyż sprowadza się

jedynie do powtórzenia zacytowanego pytania, jednak bez rozwinięcia argumentacji jurydycznej mogącej przemawiać za udzieleniem na nie pierwszej lub drugiej spośród sugerowanych odpowiedzi. Pozwany nie wziął przy tym pod uwagę jednoznacznego brzmienia art. 57 pr. en., z którego wynika, że okolicznością zwalniającą z odpowiedzialności przewidzianej tym przepisem jest wykazanie, iż nielegalne pobranie energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności. Takiej przesłanki zwalniającej z odpowiedzialności pozwany nie wykazał. W świetle ustaleń poczynionych w sprawie nie sposób zresztą uznać, jakoby pozwany wykazał „okoliczności świadczące z dużym prawdopodobieństwem o tym, że to nie jego zachowanie, lecz inne czynniki spowodowały lub mogły spowodować szkodę”.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 98 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804), orzeczono jak w postanowieniu.

jw